

ES PEDRIS LLARG

Núm. 30
TRIMESTRAL
Desembre
1994

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ

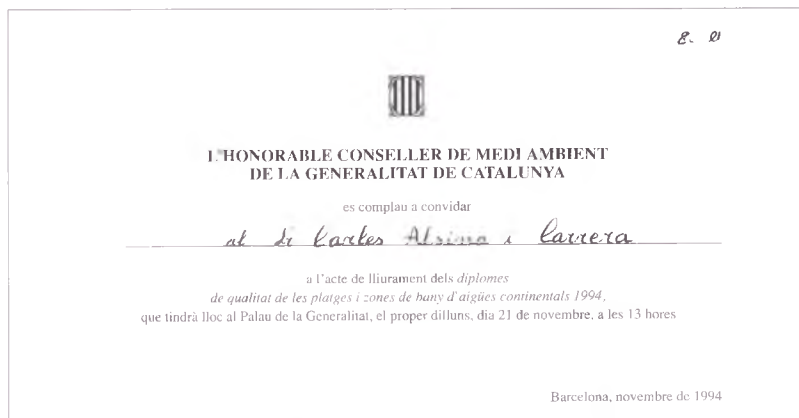
EDITORIAL

Les nostres platges

Les platges de Begur van ser mereixedores de Bandera Blava durant dos anys, a causa de la netedat de l'aigua i la sorra. Un bon dia, la Comissió Europea les va denegar. Preocupats per si això seria a causa d'una baixa de la qualitat, ens vam adreçar al Departament de Medi Ambient (Junta de Sanejament) per demanar informació sobre les anàlisis d'aigua i sorra que, sortosament, es fan des de la Generalitat. Amb sorpresa, vam poder constatar que les nostres platges continuaven gaudint de les millors qualificacions. Era, doncs, una decisió inexplicable de la Comissió Europea. Això ens va fer sospitar que els criteris de concessió de Bandera Blava, podrien estar subjectes a criteris no tècnics, diguem-ho clar, a motius d'oportunitat política o d'altres.

Davant d'això, l'Ajuntament va decidir confiar el control de les nostres platges, com havíem fet sempre, en les anàlisis de la Junta de Sanejament de la Generalitat, que ens donaven prou seguretat.

Aquest any, l'alcalde va recollir de mans de l'Honorable Conseller de Medi Ambient el diploma que acredita les platges de Begur com de qualitat excel·lent en relació a l'aigua de bany, i de bones en relació a l'aspecte de la sorra. Això ens permet d'assegurar que el nostre principal atractiu turístic està en bon estat de salut, tant aquest any com tots els anteriors.

En nom de l'alcalde i regidors de l'Ajuntament, us desitgem unes Bones Festes i un felix Any Nou.

Revista Municipal
d'Informació i Cultura

Núm. 30
TRIMESTRAL
Desembre 1994

* * *

Edita:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal

Imprimeix:

Impremta Palé, SAL
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit legal:

Gi - 802 - 1987

* * *

Els conceptes i opinions sostinguts en els articles signats que apareixen en **ES PEDRÍS LLARG** no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això suposi cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

Brigada Municipal

S'han reiniciat les obres dels pisos de l'Hospital de Sant Carles.

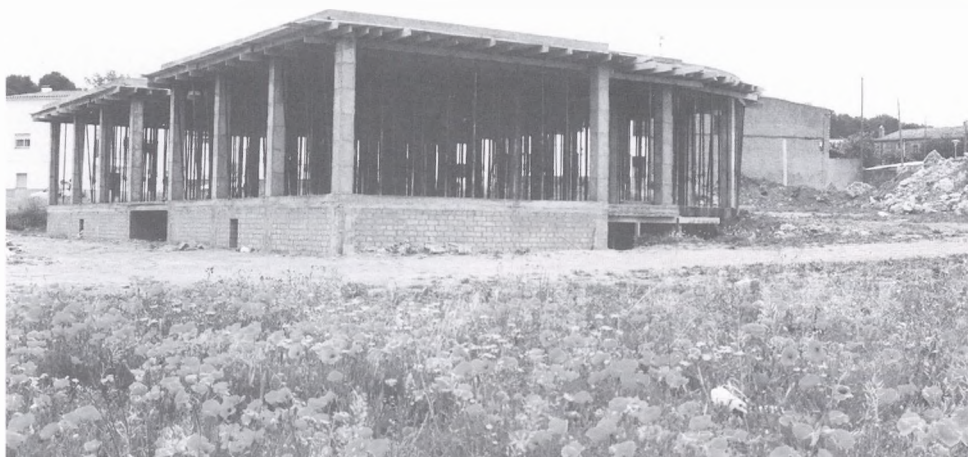

Les intenses precipitacions de pluja del passat mes d'octubre van provocar un descalçament de la carretera de Sa Riera, que obligà a posar un reforç, tal com podem observar a la fotografia.

Com a conseqüència de les pluges, també fou necessari l'apuntament de la caseta de banys de la platja del Racó.

Serveis mèdics

Estat de les obres del Centre Polivalent d'Esclanyà, fa uns mesos.

La situació sanitària de Begur, a l'actualitat, és la següent:

Hi ha un metge, el doctor Mas, permanentment de servei. Malgrat això, és lògic imaginar que en una població de gairebé 3.000 habitants, que a l'estiu, amb el turisme, es multiplica per cinc, es produeix una acumulació de feina excessiva. És per això que en l'època estiuenca es disposa d'un metge suplent, tasca desenvolupada enguany per la doctora Vidal. Amb tot, al llarg de l'any, el municipi de Begur té, tanmateix, una practicant –senyora Georgina Peyri Pellicer– i una llevadora –senyora M. José García Costa–. Totes aquestes persones, a més del seu número de telèfon particular, estan equipades amb un *buscapersones* ofert per l'Ajuntament. El mecanisme de funcionament per a l'usuari és molt senzill: cal que truquin al número de telèfon del *busca* i seran atesos per una secretària, amb qui s'ha de concretar el professional que es desitja, aleshores la secretària transmet el missatge a la persona en qüestió, la qual es posarà posteriorment en contacte amb el pacient.

Obviament la regidoria de Sanitat està plenament satisfeta per la tasca desenvolupada per aquests professionals sanitaris; no obstant

això, i com que necessàriament no ha de ser una opinió compartida, explicarem el funcionament del servei, i procurarem, en aquest escrit, aclarir possibles dubtes.

Segurament, una pregunta que es fa molta gent és: l'acumulació de feina pot ser resolta correctament per un sol metge? No seria possible habilitar un altre metge? Des de la regidoria hem intentat que així fos, però la normativa marca que a un poble de les característiques de Begur només li correspon un metge. La solució passa per considerar Begur un poble obert, la qual cosa és molt difícil, tot i que ho hem intentat.

Amb tot, pitjor situació que a Begur és la que pateixen els habitants d'Esclanyà, o sigui unes 800 persones, atès que malgrat que sempre han anat a Palafrugell al metge, ara estan obligades a anar a Begur, amb tots els inconvenients que això representa. Tot plegat, ha reforçat el nostre projecte de construir un centre polivalent a Esclanyà, on hi haurà un centre mèdic, i així els habitants d'Esclanyà no s'hauran de desplaçar. Això pot conduir a l'atorgament d'un nou metge per al municipi de Begur. Està previst que el nou centre d'Esclanyà disposi de despatxos, tant per al metge com per al practi-

cant i la infermera, malgrat que inicialment només estarà de servei unes hores al dia. Sortosament, aquest local es troba en una fase molt avançada de construcció, i esperem veure'l acabat al començament de l'any 1995.

Per acabar explicarem què cal fer per contactar amb un metge a fora d'hores de consulta. La gestió més ràpida consisteix a trucar a la guàrdia urbana, la qual, a més de saber quin metge està de servei, els facilitarà el número de telèfon i, fins i tot, en cas de necessitat, els acompanyarà al metge, sobretot si és de nit. Si es tracta d'una urgència, millor trucar a una ambulància, directament o a través de la guàrdia urbana. Una altra alternativa és la de traslladar el malalt al centre d'atenció més pròxim, en aquest cas a Girona o Palamós, i no a Palafrugell, atès que en aquesta població es disposa d'un centre propi, que no fa funcions de centre d'urgències per a les persones que no pertanyen al seu sector.

Si en alguna ocasió vostès volen localitzar un metge a través de tots els mitjans que acabem d'exposar, i no ho aconsegueixen, estan en el seu dret de tramitar una denúncia mitjançant la guàrdia urbana (aquesta denúncia haurà d'estar signada per la persona interessada). La guàrdia urbana ens informará personalment del cas, s'investigarán els motius de la no-localització del servei mèdic, i si s'escau es prendran les mesures oportunes per evitar que es repeteixin situacions similars.

Finalment anotem els números de telèfon dels *buscapersones* que poden ser del seu interès:

Doctor Emili Mas Paradedada: 22141
Practicant Georgina Peyri Pellicer: 22140
Llevadora M. José García Costa: 22628
Ràdio BIP: 900444900

ANTONIO VALENCIA
Regidor de Sanitat

Begur, estrella de la televisió britànica

Good morning TV, Aiguablava.

Durant la setmana del 15 al 19 d'agost, Begur es va convertir en l'estrella del programa britànic *Fun in the sun* (Diversió al sol) de la cadena britànica Good Morning TV.

Amb una audiència d'11 milions d'espectadors, Begur es va poder veure per les televisions d'Anglaterra de les 6 a les 9.25 del matí.

La proposta va arribar de mans del Patronat de Turisme Costa Brava-Girona. El programa se centrava en un *show* estiuenc que s'emetia des de diversos indrets de l'Estat espanyol. Els marcs triats per a les emissions van ser Torremolinos, Benidorm, Begur (Aiguablava, plaça de la Vila, castell) i Tossa de Mar.

Fun in the sun es basava en un programa tipus *magazine*, amb apartats d'horòscops, salut, moda i bellesa, entrevistes a gent famosa, *shows* d'aeròbic, entre d'altres coses, la major part d'elles emeses directament via satèl·lit.

A través de l'Oficina de Turisme de l'Ajuntament, i amb el recolzament del Patronat de Turisme, tot l'equip del programa, que va instal·lar a Begur el seu quarter general, va començar les emissions.

Les activitats es combinaven amb visites a d'altres indrets del Baix Empordà, la nostra cuina, el seu folklore, la seva artesanía...

FEM UN RECORREGUT PER LA SEVA PROGRAMACIÓ

El primer dia, els anglesos van descobrir els encants dels nostres

entorns, es van agafar vistes de la platja del camí del Parador, es va filmar el típic mercat de fruites i verdures de Palafrugell, van visitar la vila de la Bisbal i els seus tallers de ceràmica, el casc antic de Pals i la baixada pels carrers de Begur partint del Castell, i, per acabar, van entrevistar una família anglesa que s'allotjava al càmping Cypsela de Pals.

El segon dia es va iniciar el programa amb un típic esmorzar "a la catalana". Des de la platja d'Aiguablava, asseguts a taula enmig de la platja, els populars presentadors van compartir el nostre habitual pa amb tomàquet, embotits i porró amb la família Pi Romaní, i amb les explicacions que anava donant la Magda Romaní dels nostres costums culinaris. Un músic de la cobla Baix Empordà va acompanyar l'esmorzar amb la música d'una tenora i una demostració de diversos instruments de cobla.

Seguidament un *show* d'aeròbic amb l'animador Mr. Motivator del popular programa.

Intercalant altres espais en diferit, l'equip es va traslladar a Peralada per conèixer i tastar el cava català.

El tercer dia, els gegants de Palamós van trepitjar la sorra d'Aiguablava, i es va continuar el reportatge sobre el cava català. Aquest dia va cantar la coneguda Michelle Gayle, es va prosseguir amb una actuació d'aeròbic i una visita a la Bisbal, els seus tallers i les seves botigues.

El quart dia, des de la platja d'Aiguablava, es continua el reportatge de la ceràmica de la Bisbal, amb un "fragment" d'humor de Mr. Motivator fent anar un torn i una exposició a la platja de peces de ceràmica tradicional catalana. Més música i un *show* de Mr. Motivator amb monitors de diferents càmpings de la zona.

El cinquè dia, l'inici del programa va estar dedicat als aiguamolls de l'Empordà, seguidament, des de la cala d'Aiguablava, el xef del restaurant Mas Torrent ens va oferir una demostració de cuina catalana. A continuació una actuació musical i un *show* d'aeròbic dirigit per Mr. Motivator amb gent de la platja i el cuiner.

Des de la plaça de Begur, l'Esbart Dansaire Mestre Sirés i el Vedruna de Palafrugell van oferir una demostració de sardanes, a la qual es van afegir els presentadors i la gent del públic. I per acabar el joc de l'olla.

El sisè dia va ser el darrer i es van combinar variants típiques del programa amb les actuacions dels esbarts. A partir d'aquí tot l'equip de GMTV es va desplaçar a Tossa de Mar per continuar la seva tasca.

Ningú pot dubtar de l'efectivitat de la gran promoció de la nostra vila i els nostres entorns més pròxims. Sens dubte, Begur deu haver quedat en el record de molts anglesos com al pròxim lloc per anar a visitar a les properes vacances.

Regidoria de Turisme i Festes

Els arxius per a la història de Begur

El proppassat dia 25 de novembre, l'arxiver en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Ramon Alberch, presentà el llibre *Arxius i recerca històrica. L'Arxiu Municipal de Begur*, obra de l'arxiver municipal de Begur, Lluís Costa.

El llibre és el resultat de més de quatre anys de treball de catalogació i anàlisi dels fons conservats a l'Arxiu Municipal de Begur, i està plantejat de manera clarament didàctica, amb el propòsit preferent de donar a conèixer la documentació de l'Arxiu Municipal de Begur i les seves possibles utilitats per a la recerca històrica.

La publicació està estructurada, fonamentalment, en dos grans apartats. En el primer s'analiza l'organització dels municipis catalans al llarg de la història, fent especial atenció en les seves competències i les atribucions respecte de l'administració estatal. No en va, l'anàlisi del fons d'un ajuntament exigeix un exercici previ d'investigació de l'estructura i evolució de la institució municipal, atès que és la que ha generat la documentació, a partir de l'administració dels béns comunals i de la regulació de les relacions entre els membres de la comunitat. En el cas del municipi de Begur, i considerant que els primers documents de l'arxiu són del començament del segle XV, cal situar el marc històric en aquesta època.

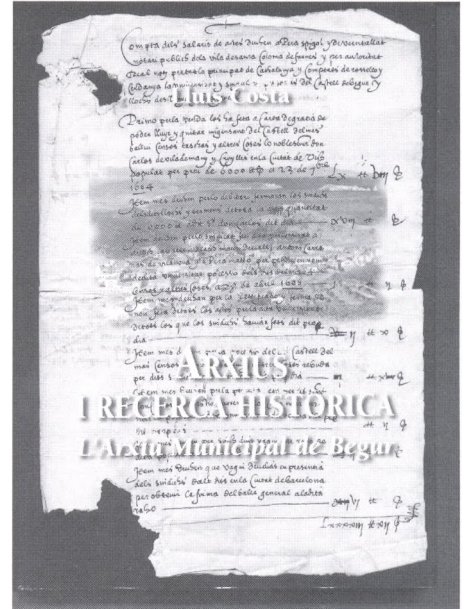
La part central del llibre està dedicada als arxius i a les possibilitats que ofereixen per a la història de Begur. El fons documental presentat de forma més exhaustiva és el de l'Arxiu Municipal de Begur. Així, juntament a l'inventari-catàleg d'aquest fons, es publica un estudi de diverses tipologies documentals, i s'expliquen possibles aplicacions per elaborar estudis de caire històric, alhora que es procura posar exemples de treballs realitzats a partir de la documentació municipal. Tanmateix, es dona una sinòptica visió dels fons d'altres arxius que conserven documentació sobre Begur.

El darrer apartat del llibre està constituït per uns apèndixs on es reproduïxen documents de l'Arxiu

Municipal de Begur, a l'objecte d'il·lustrar l'interès dels papers custodiats a l'Arxiu. Finalment, cal fer referència al capítol de la bibliografia, la qual recull tots els treballs essencialment de contingut històric, editats fins a la data i que fan referència al municipi de Begur.

Amb la publicació d'*Arxius i recerca històrica. L'Arxiu Municipal de Begur* es culmina una primera etapa, indispensable, de l'Arxiu.

El llibre *Arxius i recerca històrica. L'Arxiu Municipal de Begur* ha d'estar necessàriament a totes les llars begurenques. Un bon regal per Nadal.

Acte de la presentació del llibre. El regidor de Cultura, Antoni Bonfill, presentant els membres de la taula, constituïda d'esquerra a dreta per: Albert Vancells, president del Consell Comarcal; Carles Alsina, alcalde; Ramon Alberch, arxiver en cap de l'Ajuntament de Barcelona i l'autor, Lluís Costa.

Sens dubte, amb aquest instrument de descripció l'usuari trobarà encara més accessible la consulta dels fons de l'Arxiu; i es podran endegar amb més facilitat –de forma individual o col·lectiva (escoles...)– treballs de recerca històrica sobre Begur.

Com escriu Ramon Alberch en el pròleg del llibre, "el paper de l'arxiu en tant que centre de dina-

mització cultural capaç de fomentar i impulsar iniciatives encaminades a enfortir la personalitat històrica i la consciència cívica té una base ben ferma a Begur, i no cal dir que la realització d'aquest llibre en constituirà un dels seus elements més sòlids".

ANTONI BONFILL
Regidor de Cultura

El port esportiu i l'exercici de la democràcia

Begur, finalment, no tindrà port esportiu. La resolució signada pel director general de Ports i Costes al final d'octubre posava punt i final a un afer que ha mobilitzat bona part de la població (tant vilatants com gent de segona residència). Les expectatives creades pel grup municipal socialista i els promotors, basades en la necessitat de l'equipament per solucionar la crisi econòmica, trobaren una contundent resposta per part de tots aquells per als quals la costa de Begur és intocable. Tan legítima i respectable era, o és, una postura com l'altra, amb el benentès que els seus objectius eren el millor per a Begur. Ara bé, un cop l'Administració competent s'ha pronunciat sobre el tema, és l'hora que tots els begurencs mostrem la nostra talla democràtica i acceptem el resultat. No és l'hora dels comentaris fora de to, ni de les represàlies, ni d'iniciar una caça de bruixes tot buscant un cap de turc per part d'uns; com tampoc és l'hora de l'ostentació i prepotència per part dels altres. És el moment de felicitar tots aquells que han participat activament defensant una o altra postura, perquè és molt positiu que els vilatants ens sentim inquietos davant tot allò que pot incidir en la nostra població.

No voldria acabar el tema del port sense dir unes paraules en record de dues persones que van viure intensament aquesta controvèrsia: en Joan Deulofeu i l'Isidre Pidevall, tots dos enamorats de Sa Riera. Siguin en record seu les darreres paraules d'un article d'en Joan Deulofeu: "Aquest és el plor de les onades que jo sento, si sou capaços de sentir-lo com jo el sento, cal que les bressoleu, crec que podreu fer-les somriure".

Les discrepàncies amb el "Consell redactor" d'aquesta revista em portaren, en el seu dia, a renunciar a escriure-hi i participar-hi. Avui he decidit

fer-me enrera, tot esperant que la revista sigui veritablement oberta a tothom i que no es repeteixin fets anteriors. Sigui aquesta la meva aportació a crear un bon clima de convivència i respecte entre tots els begurencs.

Finalment, vull aprofitar aquest article per expressar públicament el meu agraïment al Consell Executiu de CDC per haver dipositat la seva confiança en mi en haver estat elegit com a cap de llista pel grup municipal de CiU per a les properes eleccions municipals. Cal interpretar-ho com un reconeixement a la feina realitzada per aquest grup municipal, que lluny del possible desànim pels resultats electorals de 1991, hem treballat amb il·lusió des de l'oposició amb la intenció d'ésser una força alternativa de govern a partir del maig de 1995.

I, que no quedi en el tinter, desitjar de tot cor:

***Bon Nadal i
Feliç Any Nou
a tots els
begurencs.***

CARLES ARNAU i FERRER
Grup Municipal de CiU

Lluís Esteva i Begur

L'homenatge de Begur al seu mestre.

El proppassat dia 17 de setembre va morir el mestre i investigador Lluís Esteva i Cruañas, persona molt vinculada a Begur des que hi exercí de mestre als anys 40. Es Pedrís Llarg, revista en la qual ell col·laborà, vol recordar-lo amb la publicació d'uns escrits que recullen diferents punts de vista de la personalitat del senyor Esteva.

La seva família vol mostrar el seu agraïment al poble de Begur per les mostres de condol rebudes, i ens ha tramès una caricatura amb un text, que publiquem en el context d'aquests articles.

ADÉU, AMIC LLUÍS

Aquest passat mes de setembre el poble de Begur, amb l'Ajuntament i els ex-alumnes de l'escola del senyor Lluís Esteva i Cruañas, vàrem patir el sentiment de veure com el nostre mestre ens donava l'últim adéu.

L'enterrament fou una mostra de reconeixement de les qualitats que la seva persona reunia. Tal com es va recalcar en els parlaments que es varen succeir, abans i després de l'enterrament, el senyor Lluís era una persona sincera, honesta i justa; enemiga de les hipocresies, dels enganys i de les injustícies. No suportava la trapelleria ni la maldat i exigia la veritat i la sinceritat.

Amb motiu de les presents circumstàncies, i tenint en compte el que va representar el pas de la seva persona pel poble de Begur, crec que seria just demanar a les autoritats que governen Begur que tinguessin en compte la possibilitat de fer-li un homenatge digne de la seva persona.

Vaig conèixer el senyor Lluís quan jo tenia una edat molt tendra. La relació que al llarg de la seva vida vàrem tenir es pot dividir en dues etapes. La primera etapa és, com ja es pot comprendre, la del mestre, per part del senyor Lluís, i la d'un alumne, per la meua. Aquesta etapa, que va portar-me fins als meus catorze anys complerts, és la que m'ha deixat aquell gran record, on pots valorar com l'esforç d'un bon educador influeix en l'amotllament del caràcter de l'infant, que dia a dia es va fent adult. Seria molt llarg d'escriure la seva doctrina, que si bé no la considero estudiada, sí que puc assegurar que era espontània i continuada. Era una d'aquelles persones que havia nascut per ser mestre.

La segona de les etapes va ser diferent. Pel fet que ja vivia a Sant Feliu de Guíxols, les nostres trobades eren força espaciades. Recordo que en una de les primeres ocasions que el vaig visitar, ho vaig fer amb la meua esposa, i com sempre, tant ella com jo, el tractàrem de "vostè". El seu caràcter obert va fer que de seguida ens demanés que el tractéssim de "tu".

Comprendc molt bé que la meua esposa no accedís, per la poca franquesa que hi pogués haver. Però el que no va ser possible és que jo m'acostumés de cop i volta a un canvi de tractament respecte al meu mestre. Vaig continuar el mateix tractament de "vostè". Seguidament ell sense immutar-se va continuar la conversació, i amb la seva filosofia tan característica, com si sempre ho hagués fet així, va continuar parlant, però canviant el tractament de "tu" amb el de "vostè".

Em va sorprendre tant, que em vaig tornar vermell de cara i la vergonya va impedir-me per sempre més que pogués fer el canvi.

Tota la vida que l'he tractat de "vostè", però avui pot ser que sigui el moment que no pugui excusar-me i em decideixi a tractar-te de "tu" i dir... adéu, amic Lluís.

PONÇ FELIU
Ex-alumne del senyor Esteva

UN RECORD APRESSAT

El passat dia 16 de setembre, ens va deixar per sempre, malauradament, l'ex-mestre nacional de Begur en Lluís Esteva i Cruañas, que descansi en pau.

A l'enterrament que se celebrà al seu poble natal, Sant Feliu de Guíxols, es va poder constatar la gran amistat que l'unia amb els begurencs. Hi vam assistir una gran quantitat d'ex-alumnes, amics, coneixuts i una representació del digníssim ajuntament. També se li dedicà una corona de flors i una esquela a *El Punt*, com a homenatge pòstum.

Tot el temps que el senyor Lluís, com li diem els de Begur, exercí de mestre, foren temps molt difícils i feixucs, ja que era abans, i després amb la postguerra, quan tot era molt difícil. Aquí rau el doble mèrit que va tenir aquest senyor. Amb tot i això, ell va tirar endavant la seva tasca de mestre i el seu propòsit d'ensenyar-

Dues fotografies del senyor Esteva i els seus alumnes de Begur.

nos i educar-nos, dintre d'aquelles poques possibilitats.

Ja fa uns anys, el poble de Begur li va fer un merescut homenatge en el qual se li feren diferents regals i un dinar de germanor, amb l'assistència de molts ex-alumnes, amics i coneguts d'aquesta vila.

Fou una persona molt volguda i un ciutadà exemplar. Fins als últims moments, a pesar de la seva avançada edat, va tenir el cor jove i les facultats físiques immillorables.

Va publicar diversos llibres i fou impulsor de l'Institut d'Estudis del Baix Empordà i president d'honor d'aquesta entitat.

Hem perdut un gran mestre, un gran amic i un gran personatge.

La gran concentració d'amics, coneguts i autoritats del difunt d'arreu de la comarca, es va fer palesa a la placa que ostenta el nom del finat, molt proper a l'església del monestir.

Senyor Lluís, et recordarem sempre.

MARIÀ FRIGOLA
Ex-alumne del senyor Esteva

EL VALOR DE L'AMISTAT

Quan penso en la relació que vaig mantenir amb el senyor Lluís Esteva,

tinc la sensació d'haver arribat una mica tard, d'haver-me mancat temps per continuar aprenent del seu mestratge. Sens dubte, la darrera etapa de la vida del senyor Esteva no estigué presidida per una decadència pròpia del cycle vital de la persona. Al contrari, als seus 88 anys estava immers en un període d'absoluta plenitud. Probablement era una manifestació més de la seva casta intel·lectual.

El senyor Esteva no era únicament un excel·lent investigador, sinó que era un veritable impulsor cultural, gràcies al qual l'activitat de l'Institut d'Estudis del Baix Empordà servia com a model d'altres centres d'estudis menys vigorosos. Lluny de personalismes improductius i pretensiosos, la identificació que es feia arreu de Lluís Esteva amb l'Institut representà una alta distinció per a aquest centre de recerca empordanès. Quan fa pocs mesos el senyor Esteva ens comunicà a la Junta de l'Institut la seva voluntat de deixar la presidència efectiva, ningú no ho va interpretar com el cessament de la seva activitat, i la curta experiència durant la qual ostentà la presidència honorífica, demostrà que continuava vinculat de forma activa i compromesa amb la feina del dia a dia.

La meua relació amb el senyor Lluís Esteva s'encetà fa aproximadament cinc anys, en fer-me càrrec del funcionament de l'Arxiu Municipal de Begur. El meu interès en "recuperar" al senyor Esteva per Begur es veié gratament correspost per l'apassionament que ell mostrava pel poble. Veritablement, existia una voluntat compartida, refrendada per tot el poble, en l'acte que celebrarem el dia 11 de setembre de 1991, en la presentació del volum número 10 de les monografies de l'Institut d'Estudis del Baix Empordà, on els antics alumnes del senyor Esteva van mostrar-li el seu afecte i agraïment.

En els darrers temps, i com a mostra inequívoca de la seva estima per Begur, el senyor Esteva assistí a molts dels actes i activitats que s'organitzaren en el poble: la inauguració del Centre Cultural Escoles Velles l'any 1991, el lliurament de premis del 7è concurs d'arts plàstiques "Begur un tema per a artistes" —on actuà com a membre del jurat—, la presentació del llibre **Begur** l'any passat...

Tanmateix, en diverses ocasions col·laborà amb *Es Pedris Llarg*, revista per la qual sentia una gran simpatia, com ho mostra el text de la carta que la seva filla Elena ens ha adreçat fa pocs dies: "Val a dir que el meu pare us dedicava tot tipus d'elogis, tant pel contingut, com per la presentació. El dia abans de morir, jo li vaig estar llegint el darrer número i va estar encantat de saber que la Gavina era d'en Sirés, a qui recordava perfectament i me'n va explicar la vida".

El senyor Esteva ens encoratjà constantment, i ens donà ànims per continuar en la línia de treball que ens hem marcat. I és que a més d'un bon mestre i un destacat investigador, era un gran amic, un fidel amic.

LLUÍS COSTA
Arxiver Municipal

EN LA MORT D'UN GRAN MESTRE

La mort del senyor Lluís Esteva i Cruañas, que per a nosaltres havia estat sempre i era encara el senyor Lluís, crec que ha portat als begurencs d'una edat semblant a la meua a recordar uns anys, ja força llunyans, de la nostra estada a l'Escola Nacional de Begur.

Eren els anys, força difícils, de la post-guerra civil de 1936-1939. El senyor Lluís exercia el càrrec de mestre nacional a la nostra vila. No crec que en aquells anys fos un càrrec gaire engrescador. Begur passava per un d'aquells períodes, que s'han repetit amb una certa periodicitat al llarg dels temps, de crisi econòmica. Moltes cases es tancaven i molts begurencs havien de buscar una forma més digna de viure en altres indrets. Totes aquestes circumstàncies no afavorien, certament, la tasca que ha de desenvolupar un mestre d'escola. Però tots aquests obstacles els va superar, amb una tenacitat i una constància envejables, el senyor Lluís. I crec que no podia ésser d'altra manera. Formava part d'una família que abans i després d'ell, tenia una vocació innata per a l'ensenyament. I va saber conjuminar en la seva persona tots els requisits que podem exigir en la persona d'un ensenyant: generositat, modèstia i una gran professionalitat. Crec que el senyor Lluís va

ésser, i no podia ésser altra cosa, un gran mestre.

Encara que per a nosaltres begurencs la figura del senyor Lluís va lligada a la seva tasca d'ensenyament a l'escola nacional, crec que val la pena posar de relleu que exercí també entre nosaltres com a mestre en altres aspectes.

Segurament molts recordem encara les seves activitats en les tasques d'excavació del castell de Begur, amb les quals tal vegada s'iniciaria en els treballs d'investigació històrica, que varen ocupar després una bona part de la seva vida i l'acreditaren com un historiador d'indubtable prestigi. Però crec que he de destacar encara un altre aspecte, prou important. El senyor Lluís va ésser sempre un mestre com a ciutadà. A nosaltres begurencs ens va ensenyar no solament el que s'ensenyava a les escoles nacionals de l'època, sinó que ens va donar amb la seva paraula i, el que potser és encara més important, amb el seu exemple, una educació ciutadana o cívica, que segurament prou necessitàvem en aquells temps. No hem d'oblidar que el senyor Lluís va estimar sempre la nostra terra, la nostra llengua i la nostra cultura. I darrera d'ell, els qui hem estat els seus alumnes, hem après també a estimar la nostra terra, la nostra llengua i la nostra cultura.

No fa gaires anys, un grup d'antics alumnes va tenir la felicitat d'iniciativa de retre un homenatge al mestre. Va ésser una diada molt significativa, tant per al senyor Lluís i la seva família, com per al considerable nombre de deixebles seus que vàrem tenir l'oportunitat de compartir amb ells uns records molt entranyables. I que a la vegada ens va donar l'oportunitat de fer palès el nostre agraïment a la seva tasca docent, en el seu sentit més ampli, de la qual tots n'hem sortit beneficiats al llarg de les nostres vides. Crec que aquest dia va compondre de forma molt concreta el sentit de respecte i d'admiració que tots els begurencs hem tingut pel senyor Lluís i per a la seva família durant els anys de la seva estada a Begur.

I voldria acabar aquest petit treball amb una manifestació de caire personal. Una bona part de la meua vida professional ha estat centrada en l'ensenyament. I en l'exercici de la meua activitat docent tot el que vaig aprendre del senyor Lluís, ha estat sempre per a mi un exemple que havia de seguir.

LLUÍS PUIG i FERRIOL
Magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

La muller, fills i
nèts d'en
**LLUÍS ESTEVA
I CRUAÑAS**
agraeixen les
mostres de
condol rebudes
del poble de Begur

IX Concurs d'Arts Plàstiques: el punt de vista del jurat

El resultat de la 9a edició del concurs d'arts plàstiques "Begur un tema per a artistes" ha estat el següent: 1r premi, Torrent Pagès amb l'obra "Tel·lúrgiques de Begur"; 2n premi, Pepa Mach amb un collage acrílic i el 3r premi per a l'oli de Joan Farré "El meu racó de Begur". Presentem un article del portaveu del jurat de l'edició d'enguany, on reflexiona sobre la complicada tasca de seleccionar i valorar una obra artística.

La feina que fa un jurat que, inevitablement, es tradueix en un veredicte acostuma a tenir un vessant ingrat ja que no sempre és entès. Sincerament, no m'estranya.

És obvi que quan s'opta a un premi, sigui quina sigui la faceta de la vida en què s'intenta, es fa amb totes les ganes d'aconseguir-lo. Creu que la seva obra conté suficients ingredients com per a ser premiada. I, és clar que sí!

Tota obra considerada en la seva individualitat ja és mereixedora d'un premi. L'obra resultant del part, més o menys dolorós, d'un autor, mereix, sempre, un reconeixement, i aquest reconeixement acostuma a arribar, en forma d'opinió, dels familiars, dels

amics, dels veïns, dels coneguts, dels desconeguts, dels que hi entenen més i dels que no hi entenen gens...

Cadascun de nosaltres és el resultat d'una educació, d'una trajectòria, d'unes vivències i d'unes decisions. Al llarg de la nostra vida ens hem format una visió del món extern, hem polit un determinat gust, uns determinats valors..., que al mateix temps que ens apropem a uns individus ens creen barreres envers uns altres.

El fet de valorar l'obra d'una altra persona ens converteix, a tots, en crítics i jutges d'allò que veiem, escoltem o tastem, però, quan ho fem, estem influïts per tot allò que ens ha fet com som i, la majoria de vegades, per factors externs: modes, mitjans de comunicació, crítica especialitzada...

La pertinença a un jurat és una d'aquelles ocasions en què és imprescindible posar en joc tot aquell bagatge, seleccionar honestament segons et dicta la consciència, sense caure en el parany de tenir en compte la possible acceptació o no del resultat, allò que convé o el que seria ben vist i no aixecaria polèmica, l'opinió d'aquells que, sota l'aparença de tranquils i benpensants ciutadans, volen que no canviï res, que tot continuï igual. La mediocritat fa milles. Els moviments

dels peons són simples maniobres de distracció abans de clavar el fatídic escac i mat. La credibilitat i la independència dels components d'un jurat tenen un paper decisiu en la projecció pública del resultat del concurs. També, la seva renovació és imprescindible per tal d'evitar possibles enquistaments d'opinió.

És important ressaltar que quan més concretes i delimitades estiguin les bases de participació, més senzilla serà la feina del jurat i es crearan menys expectatives en els concursants. En aquest sentit "Begur, un tema per a artistes. Concurs d'Arts Plàstiques" reuneix en la seva convocatòria una certa indefinició que fa que, sota el mateix sostre, es presentin escultures, tapissos, mobles... quan, l'experiència ens demostra, que en el resultat final pesarà, per sobre de tot, la pintura, els quadres, independentment del seu estil o tècnica. Caldria reflexionar-hi. Em consta que les bases s'han anat modificant de mica en mica (el nombre d'obres presentades a concurs per cada participant és un exemple), però potser faria falta, al meu entendre, anar una mica més enllà en el treball de poliment i concreció.

Nou anys de vida permeten mirar amb optimisme la capacitat d'adaptació d'aquest concurs. Durant aquest temps també ha anat evolucionant la mirada dels artistes sobre aquesta població. Hi són des d'aquells que la miren amb ulls de fotògraf fins a aquells que la interpreten a través dels seus colors, olors, sabors... amb la utilització de noves formes i materials. Tots ells són presents, any rera any, a la convocatòria de l'Ajuntament. Deixem que aquesta barreja, enriquidora per a tots, continuï endavant.

El jurat continuarà fent la seva tria, la presentarà a la vila, agradarà més o menys, i es retirarà, amb la consciència tranquil·la i lleugera del que ha fet una feina, modestament, important.

EUGENI PRIETO

**Membre del Col·lectiu Memé
Detrás i portaveu del jurat del IX
Concurs d'Arts Plàstiques de Begur**

El portaveu del jurat, Eugenio Prieto, entre l'alcalde i el regidor de Cultura.

El nou rector de Begur

El propassat mes de setembre es produí el canvi de rector de la parròquia de Begur. Així, mossèn Josep Vaquer i Catà, després de 27 anys al capdavant de la rectoria de Begur, fou nomenat rector de la parròquia de Santa Susanna, al Maresme. El seu substitut és Joan Mollerusa i Costa.

Publiquem un breu text de presentació, escrit pel mateix mossèn Joan.

Benvolguts begurencs,

En la roda de canvis de capellans que el bisbat acostuma a fer cada any per aquest temps, la parròquia de Begur ha estat una de les afectades. Heu acomiadat mossèn Josep després d'una llarga estada a Begur.

El bisbe us en porta un altre. Segur que teniu una certa curiositat, legítima per altra part, de saber qui és i com és el nou rector que el bisbe us envia.

No pretenc pas amb aquestes quatre ratlles fer una descripció de mi mateix. Seria parcial, amb el temps tindreu ocasió de tractar-me i conèixer-me. Però sí permeteu que em presenti, que és el que s'escau en aquest moment.

Em dic Joan Mollerusa i Costa, vaig néixer a Vilallonga de Ter (Ripollès) fa 58 anys. Vaig ésser ordenat capellà l'any 1959 i durant aquest període de temps els bisbes m'han encomanat diferents responsabilitats, tant en el camp parroquial com en d'altres. Els darrers quinze anys he estat el rector de Calella (Maresme) i seguint aquest pelegrinatge he arribat a Begur amb l'encàrrec, també, de la parròquia de Regincós i la feligresia d'Esclanyà.

Per què a Begur? Aquestes coses quasi sempre són fruit de la casualitat. Crec que aquesta vegada també. Entre les parròquies que el bisbe va oferir-

me hi havia Begur. Potser el record agradable de l'estiu del 68 que vaig passar a Begur ajudant el senyor rector, potser la seducció pel paisatge... han fet que em decidís per aquesta parròquia per fer camí amb vosaltres amb tota senzillesa des de la fe.

He de dir, però, que no tinc cap coneixement aprofundit ni de la parròquia, ni de la població i que vinc amb la més bona voluntat per ajudar a construir una parròquia oberta, dialogant, acollidora, on tothom pugui trobar el seu lloc.

Sóc conscient que un treball parroquial, pastoral, no es pot fer sense la col·laboració dels feligresos. El temps ens ensenyarà quins han d'ésser els camins més adequats per aconseguir-ho.

Per acabar, deixeu-me dir que faré el possible per tenir les portes de la parròquia, també de la rectoria, obertes a tothom, d'una manera especial als més febles i necessitats. La meva voluntat és d'arribar, amb el temps, a ésser un begurenc més, hi posaré el meu esforç per col·laborar amb tot allò que sigui pel bé de la població. Perquè tot això esdevingui realitat, m'atreveixo a demanar-vos la vostra comprensió i ajuda.

Vostre,

JOAN MOLLERUSA i COSTA
Rector

Curset

Curs de labors

Aquest any, per primer cop, la Regidoria de Cultura ha pogut oferir un curs de labors dirigit a totes aquelles persones que volien aprendre a fer ganxet i punt de creu, i també a aquelles que ja en sabien i creien que era una oportunitat per a l'oci, per intercanviar idees, ajudar la companya...

Des de la Regidoria de Cultura ens vam posar en contacte amb la senyora Montse Henarejos, tot recordant que en una ocasió s'havia ofert a l'Associació de Pares per ensenyar

labors a la mainada els dilluns a la tarda, aprofitant que ella feia festa, de forma totalment gratuïta. Així, vam demanar-li si aquesta oferta seguia en peu per a adults. La seva resposta va ser afirmativa, i això va propiciar el naixement del curs de labors al qual participen unes 30 o 40 persones de totes les edats (de joves a àvies), i el que havia de ser un curs d'octubre a desembre s'ha prorrogat fins al març, a causa de l'interès dels alumnes.

Des d'aquestes ratlles donem les

gràcies a la senyora Montse Henarejos i a aquelles persones, com la senyora Antònia, que ens ensenyen el que elles saben fer dins el món de les labors.

Per assistir a aquest curset solament cal posar-se en contacte amb la senyora Montse, a la merceria "Tató" i... mans a la feina!

Cal dir que dins les festes nadal·lenques, a les sales de l'edifici de les Escoles Velles, hi haurà una petita mostra dels primers treballs realitzats durant aquest temps.

Una excursió a França

A primera hora, els carrers de la nostra vila tingueren una animació inusual. Sovintejaren les trobades i les exclamacions al voltant de les pluges i el mal temps. Era la gent de Begur que se n'anava d'excursió amb la por de tenir un dia remullat. Alguns portàvem paraigua.

L'associació Gent Gran de Begur havia organitzat, el 18 d'octubre, una excursió a França i l'autocar ja s'esperava a la plaça Forgas. Bon humor, alegria i la joia de trobar-se amb els amics augurava un dia d'esbarjo ben agradable, malgrat que les pluges podien fer acte de presència.

L'autocar s'anava emplenant i, ja a dins, continuaven les salutacions, els comentaris i les brometes. Mentrestant, en Josep Carreras anava passant llista, fet que, a molts, ens recordà la ja molt llunyana edat escolar. Present!, servidor!, aquí!, sí!, ei!... tota la gent gran anava responent amb il·lusió, com si talment tornéssim a ésser, altra vegada, criatures.

Eren les vuit del matí quan l'autocar empenia la marxa. Hi havia molts de núvols però no ploïa pas. Fins i tot, el cel esqueixat a la llunyania feia pensar que arribaríem a tenir un bon dia. L'hostessa de l'agència, la senyoreta Consol, es presentà, com és habitual, amb unes paraules amables. Aquella noia fou veritablement simpàtica i, tant ella com el xofer, confraternitzaren amb tothom

fins a esdevenir un al·licient afegit als propis de l'excursió.

El temps no empitjorava pas; més aviat donava senyals d'anar millorant. Arribàrem a la Jonquera i tothom baixà a esmorzar. Una mena de quasi-autoservei facilità la tasca. A l'aparcament i a la carretera sovintejaven els camions plens d'automòbils nous, en ruta cap a l'estranger. També veiérem trens portant cotxes cap a fora. "Sort n'hi ha de l'exportació -dèiem-; així els treballadors de Barcelona, Almusafes, Pamplona, Valladolid, Vigo i totes les empreses auxiliars de la indústria de l'automòbil d'arreu del país podran continuar fent la seva feina".

Havent esmorzat, i amb una ullada de sol, s'empenquè amb alegria el viatge per l'autopista. Passàrem la frontera sense que ningú ens aturés ni ens digués res, senyal que ja érem prou europeus. Més endavant, però, ens digueren que cada franc valia 25 pessetes. Esperem que, com més aviat millor, aquest inconvenient també desaparegui.

Els torrents de la Catalunya Nord baixaven plens. Aviat es veieren les esplèndides vinyes i les construccions característiques dels cellers i caves. Aquell paisatge feia olor de vi i a mi em semblà que realment l'ensumava. També hi havia, però, alguna vinya abandonada. Deixàrem l'autopista i poguérem veure els carrers d'algun poble. Tot ben cuidat i

amb molts anuncis. Es veien senyals de carretera indicant la direcció de "Barcelone": bon senyal, aquests senyals. Passàrem pel Voló i, finalment, arribàrem a Thuir, que era el destí de l'excursió, i baixàrem de l'autocar, deixant-hi els paraigües, perquè feia bon temps.

En aquest poble de Thuir s'hi veu una construcció moderna amb el rètol de "Maison des jeunes et de la culture". Aquestes inversions públiques són les més rendibles per qualsevol país. Nosaltres també ho hem après: bona mostra en són les Escoles Velles del nostre poble. Però, ja ha fet falta temps per adonar-nos-en! No s'ha de perdre mai de vista que les despeses en formació cultural del jovent ens han de portar, a la llarga, el civisme, la bona convivència i la prosperitat.

Després d'una petita espera, entrarem tots els begurencs, fent una processó, a les caves Byrrh.

Tenen una gran quantitat de tines de roure molt grosses, a part de dues de mides extraordinàries. La criaça i l'envelliment del vi els permet fer begudes de preu. La instal·lació del filtratge és moderna, com la de l'envasat. Aquesta última no l'ensenyen a les visites per motius de seguretat i higiene. La propaganda té un detall simpàtic amb la degustació que ofereixen als visitants. També es poden adquirir botelles de licors pagant amb pessetes. A mi, el que més m'agradà fou una col·lecció de cartells antics de propaganda dels productes que abans havien fabricat. Estaven penjats a les parets i n'hi havia molts, alguns de molt interessants.

Sortim de les caves i fem un passeig pels carrers del poble. Ens trobem els marrecs i mestres d'una escola, cridaners i simpàtics. Anem a l'església, que inexplicablement llueix una bandera francesa, però no podem entrar-hi: és tancada. En Carreras va fent fotografies i la Paca Alonso va fent anar la seva càmera de vídeo. Pugem a l'autocar i cap a dinar a Cantallops.

Abans, però, s'ha de tornar a passar la frontera. Aquesta vegada ho fem pel Pertús i tenim la sorpresa

que la policia espanyola ens atura i puja a l'autocar. Hem d'ensenyar la documentació. Es nota que el policia s'adona que fa una feina inútil.

A Cantallops, l'hostal és espaiós i agradable. A fora hi ha una imatge de la marededéu de Lorda que té una inscripció en llengua occitana, que és germana de la catalana. I fou allí on ens donaren un dinar memorable, per suculent i abundant, que serà recordat molt de temps.

No hi hagué pas esma per fer la ballaruga, de tant que s'havia menjat. El que més bé venia era estirar les cames, i, per tant, tornarem a l'autocar on, en votació a mà alçada, ben democràtica, s'escollí entre Empuriabrava i l'Escala. Anàrem a veure els canals d'Empuriabrava, primer amb l'autocar i després passejant. No s'hi veia pas ningú.

A entrada de fosc, arribarem a Begur. Tothom estava content. Algú, però, es va quedar sense menjar per al seu gos. Les bosses de les deixalles del dinar, que s'havien guardat al portaequipatges de l'autocar, havien desaparegut totes. Algú dels primers

a baixar les havia arreplegades.

El temps havia estat bo tot el dia, si bé no havíem pas vist el sol més enllà d'alguna ullada. Aquella mateixa nit, però, ploqué molt a tot l'Empordà. L'endemà continuà plovent i plovent, fins que, a Begur, tornarem a quedar incomunicats, com ja havia passat la setmana anterior. Feia molts anys que no queia tanta aigua. Les mateixes carreteres d'Empuriabrava, de Roses i altres, per les que havíem passat amb l'autocar, les veiérem l'endemà a la televisió; millor dit, no les veiérem perquè eren a sota d'un mateix nivell d'aigua de color terrós juntament amb camps i conreus. Per qüestió d'hores ens havíem deslliurat d'una facècia que hauria pogut ésser ben desagradable, perquè, a més de les molèsties de la pluja ens hauríem pogut trobar amb dificultats per tornar a Begur. El comentari de tothom era: ens ha anat de ben poc!, quina sort que hem tingut!

Al marge de tot, s'ha de fer una reflexió: hem d'estar ben contents la Gent Gran de Begur, perquè els

temps que corren, malgrat malvestats i averanys pessimistes, permeten a la gent que s'ha passat la vida treballant gaudir d'una jubilació i fer una excursió com aquesta. No podrien pas fer-ho els nostres pares i desitgem que puguin continuar fent-ho els nostres fills. I, el que és més bonic: fer-ho tots plegats amb amistat i alegria. Tots junts, els begurencs de tota la vida i els d'adopció, vinguts ja fa temps d'altres terres, tots junts, sabem passar-nos-ho bé, amb una amistat i companyonia que ens honora.

Només em resta dir que la junta directiva, especialment en Carreras i la Isabel, es mereixen el nostre agraïment per la molta feina que han tingut organitzant l'excursió, feina callada que han fet sempre de bona gana: moltes gràcies. A aquesta excursió només en faltà un: en Josep Puig i Costa. Estava malalt i ens deixà pocs dies després. El nostre condol a la vídua i familiars.

JOAQUIM VALENTÍ i FIOI

Quina és realment la platja del Racó...?

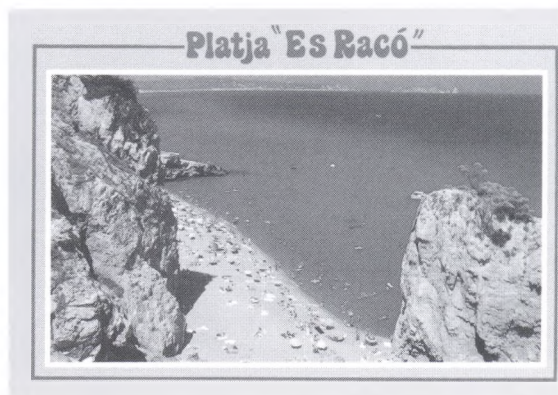
En el darrer número de l'*Es Pedris Llarg*, vaig fer un article que parlava dels límits entre Begur i Pals, cridant l'atenció sobre les postals que donen una informació errònia del seu contingut. Doncs bé, a vegades passa que aquesta informació visual que donen les postals porta un allau d'errades que, a voltes, inclou –fins i tot– l'autor.

Vull adjuntar una de les postals de la discòrdia, perquè, un cop més, tothom vegi que la desafortunada actuació dels editors de postals pot portar a una errada en la situació –en aquest cas– de la platja del Racó.

Per aclarir el tema d'ubicació dels diferents indrets de la costa, res millor que la informàtica. Aquesta treballa amb molta més precisió que jo, per la qual cosa, adjunto aquest perfil costaner que, a ben segur, us agradarà.

Més endavant, en els propers números de la revista, continuaré adjuntant la resta d'indrets de la costa begurenca, amb el mateix tipus de plànol informàtic.

PERE CARRERAS LUQUE
"Pedrito"

La Guàrdia Civil i Begur

M'ha agradat molt l'article que ha publicat *Es Pedrís Llarg*, núm. 29, del senyor Manuel Cortés López, sergent comandant de la Guàrdia Civil. El trobo molt ben escrit, explícit i interessant.

Es d'agrair que el senyor Cortés no hagi deixat passar aquest 150è aniversari de la fundació del cos de la Guàrdia Civil sense informar-nos-en, al mateix temps que l'ha vinculat a les dades històriques locals.

Té raó quan diu "... sempre a disposició de tota la població i dels forasters que cada any ens visiten, durant les vacances o períodes de descans, en aquesta magnífica vila de paratges bucòlics, preciós racó de la Costa Brava, amb l'únic anhel i finalitat primordial del servei diari a tots els ciutadans sigui on sigui que es trobin". He sentit molts elogis dels serveis donats per la Guàrdia Civil.

Em sembla que Begur la *Bene-mérita* sempre se l'ha mirada amb respecte i simpatia perquè s'han valorat molt les seves actuacions, i també la seva compenetració amb el poble. No crec que el cos hagi tingut gaires problemes d'importància amb els begurencs.

Si el senyor sergent m'ho permet, i per reforçar una mica la meva suposició, voldria explicar-vos alguns fets de caire humorístic amb l'intent de que quedi demostrada la bona convivència mútuament compartida.

Els més grans que em llegiu ja ho haureu sentit explicar més d'un cop.

Diuen que una vegada en Joan Carreras Balmanya (de can Mató) va ésser cridat a la caserna per algun fet de poca importància, naturalment, i que durant l'entrevista que li feia el

sergent li tenia una mica de llengua. El sergent, ja una mica mosquejat per la seva tossuderia, li preguntà: "¿Cuántos hermanos sois?" "Quatre", li digué en Joanet. "¿Y todos son como tú?". "No, jo sóc es petit".

Tots coneixem i enyorem l'Amadeu Cuadrado, home senzill i de gran simpatia, un "pedaç de bondat". En Cuadrado va venir de molt jove a Begur com a membre del cos de Carrabiners, després, tal com explica el senyor Cortés, l'any 1940, incorporaren els Carrabiners al cos de la Guàrdia Civil formant-ne un de sol. El control de la cruïlla de Regencós-Pals-Palafrugell als anys 40 corresponia als guàrdies de Begur. A les nits d'aquells anys de penúria, molts joves transitàvem amb bicicleta sense portar llum, a les nits obligatori, però els guàrdies que ens coneixien feien la vista grossa. En Joan Bataller treballava de flequer a Palafrugell i feia el camí amb bici. Una nit que estava de vigilància en Cuadrado a pocs metres d'ell hi havia el cap de línia. Quan passà en Joan, aquella nit, no va tenir més remei que parar-lo i amb veu baixa li digué: "Joan, he de posar-te una multa de 50 pessetes per anar sense llum, quan rebis l'avis de pagament m'ho dius i et donaré els cèntims".

És entenedor.

Una altra i prou.

L'Arturo Renart, l'Enric Carreras i l'Esteve Martí quan eren "nois" van ser cridats a la caserna per alguna entremaliadura comesa. El sergent preguntà a l'Arturo: "¿Tú de qué casa eres?". "De can Renart, el carpintero". "¿Y tú?, dirigint-se a l'Enric. "Yo

L'alcalde de Begur, Carles Alsina, i el sergent Manuel Cortés.

soy su primo, de can Pilot". Després preguntà: "¿Y éste, quién es?", assenyalant l'Esteve, de can Tiriro. Ells, per fer la traducció al castellà, digueren: "Es de can Tirirón". (Els pares de l'Esteve Martí tenien una botiga de fruites al mateix lloc on tenim la de fotografia ara nosaltres). El sergent, una mica confós, començà a rondinar "Tirirón... Tirirón... ¿de qué vive Tirirón?". Els tres a cop: "De frutas!".

Podria ser que alguna vegada, al cap de tants anys, encara sentís-sim, en fer comentaris sobre una determinada persona, "I de què viu aquest?", la contesta: "De frutas, como Tirirón".

No seria just que acabéssim aquest escrit entorn de la Guàrdia Civil de Begur sense esmentar-ne un membre il·lustre que convisqué entre nosaltres. Em refereixo al senyor Florencio Méndez Martín. Estava retirat, però havia arribat al grau de capità. Pel febrer de 1939, ocupà el càrrec de governador civil de Girona, si bé fou per poc temps, fins al nomenament d'Antonio Federico de Correa Véglison.

El senyor Méndez estigué ben integrat al nostre poble i, fins i tot, havia pres per muller una begurenca: na Maria Mauri. La seva bonhomia era ben coneguda de tots. El matrimoni no deixà cap fill.

Que la convivència entre Guàrdia Civil i begurencs continuï per molts anys amb harmonia i consideració.

J.C. RIERA

Festa del Pilar de l'any 1965.

V Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia

Al començament del mes de setembre se celebraren a Begur les V Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia, organitzades pel Centre d'Estudis del Mar, Nereo. Durant els actes es destacà la necessitat que la societat prengui una opció per preservar la Mediterrània, amb la creació de nous espais protegits d'iniciativa privada, i es posà com a exemple la reserva marina de Ses Negres, a Begur. El conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Albert Vilalta, va participar en les jornades.

L'alcalde de Begur, Carles Alsina, amb el conseller Albert Vilalta.

Conferència de Mossèn Vaquer

El tradicional acte cultural que organitza anualment l'Ajuntament de Begur, en commemoració de la Diada Nacional de l'Onze de Setembre, va consistir en l'edició d'enguany en una conferència de mossèn Josep Vaquer i Catà, al Centre Cultural Escoles Velles, sota el títol "Begur i la seva història".

Mossèn Vaquer va explicar, en el seu parlament, la gènesi dels treballs de recerca històrica que ha publicat sobre Begur, i alguns dels projectes que deixa inacabats.

D'altra banda, cal dir que l'acte representà l'acomiadament municipal de mossèn Vaquer com a titular de la rectoria de Begur, atès que al cap de pocs dies s'integrava a la seva nova parròquia de Santa Susanna, d'acord amb els designis del senyor bisbe de Girona.

Constructors d'un nou món

Durant els primers dies del propassat mes d'octubre, les sales d'exposició municipals de les Escoles Velles van acollir l'exposició "Constructors d'un nou món", organitzada pel Comitè Óscar Romero, entitat que treballa, des de l'òptica cristiana, en l'àmbit de la solidaritat amb els pobles d'Amèrica Llatina, i sobretot de Centramèrica.

"Constructors del nou món" pretenia fer conèixer als escolars, i en general a tot el poble de Begur, la trajectòria d'alguns homes que al llarg de la història han lluitat a l'Amèrica Llatina per la llibertat i la justícia, com ara Bartolomé de las Casas, Tupac Amaru, Zumbi, Joan Alsina, Óscar Romero, el matrimoni Barreda i Chico Mendes.

En l'acte d'inauguració de l'exposició, el membre de Justícia i Pau de

Girona, Jordi Planas, adreçà unes paraules als assistents, on destacà conceptes tan nobles com el de llibertat i solidaritat, alhora que recordava la

malaurada situació actual d'Amèrica Llatina, i la necessitat d'una major implicació de la població i les institucions en la lluita per la igualtat social.

EL POEMA DE NADAL (Fragment)

Va ser una nit que va florir l'estrella,
i va néixer l'Infant!
Imaginem que fou la nit més bella,
més musical, més flamejant!...
I fa molt temps, molt temps, i algú ensiborna
el nostre pit, per atiar l'oblit,
per fer-nos infidels, però retorna
cada any, aquesta nit.

Josep M. de Sagarra (1894-1961)
En el centenari del seu naixement

BONES FESTES DE NADAL I FELIÇ ANY 1995 Ajuntament de Begur

FESTES DE NADAL

DIMARTS, 20 DE DESEMBRE

• De 3 a 5 al Casino, a la Sala núm. 2,
*Vols fer un centre de Nadal per a la te-
va taula?*

Inscripcions: al tel. 62 43 05, de 5 a 9 de
la tarda, fins el dia 19 de desembre.

Preu: 200 ptes.

DISSABTE, 24 DE DESEMBRE, VIGÍLIA DE NADAL

• A les 11 del matí, a la plaça de la Vila,
CAGATIÓ per a tots els nens menors de
10 anys, amb el grup d'animació
Saragata.

Els dies anteriors al 24 de desembre,
una colla de joves de Begur visitaran
les seves cases, a fi que voluntàriament
realitzin alguna *donació de joguines,
caramels, galetes, xocolata, etc.* per po-
der dur a terme el cagatió i fer arribar
joguines i llaminadures a tots els nens
de Begur.

A les 12 de la nit, a l'església de Sant
Pere, *Missa del Gall*, amb la participa-
ció per primera vegada de la *Coral
Infantil Ses Onades*.

DIUMENGE, 25 DE DESEMBRE, DIA DE NADAL

• A les 11 del matí, a l'església de Sant
Pere, *Missa de Nadal* cantada, seguida-
ment Concert de Nadales amb la *Coral
Infantil Ses Onades*.

DIJOUS, 5 DE GENER, VIGÍLIA DE REIS

• A 2/4 de 7 del vespre, *arribada dels
Reis Mags* per l'avinguda Onze de
Setembre, seguidament pregó de Ses
Majestats als Infants de Begur i saluta-
ció als reis a la Sala del Cinema Casino.
Nota: Del 19 de desembre fins al 4 de gener,
els nens i nenes de menys de 10 anys poden
passar per l'Ajuntament de Begur a *recollir
el tiquet* que hauran de portar al Casino el
vespre del dia 5 de gener.

L'itinerari del seguici dels Reis Mags
d'Orient serà: av. Onze de Setembre -
Ventura Sabater - plaça de l'Església -
plaça de la Vila - Bonaventura Carreras
- Casino Cultural (salutació infants).

DIUMENGE, 8 DE GENER

• A les 12 del migdia, a la plaça de la
Vila, audició de sardanes ofertes per la
cobla Baix Empordà.

EXPOSICIONS NADALENQUES

• Del 24 de desembre al 4 de gener, a
excepció dels dies 25, 31 de desembre i
1 de gener, a la Sala d'Exposicions del
Centre Cultural Escoles Velles, de 6 a 8
del vespre.

III Exposició de Pessebres Infantils.

Exposició de Labors.

Exposició de dibuixos nadalencs realit-
zats pels nens de catequesis de Begur.

En el rebedor del Centre C. Escoles
Velles, exposició d'un pessebre gegant.

CONCURS DE PESSEBRES INFANTILS 1994-1995

Concurs obert a tots aquells infants de
Begur que tinguin *de 6 a 14 anys*.

Les *inscripcions* restaran obertes *fins
al dia 16 de desembre* a l'Oficina de
Turisme.

Els *dies 20, 21 i 22 de desembre*, a la
sala d'Exposicions de les Escoles
Velles, període de *muntatge* i creació
dels pessebres de 5 a 8 del vespre.

*Del 24 de desembre al 4 de gener, ex-
posició al públic* de pessebres.

Dilluns 2 de gener, a les 6 de la tarda,
veredictes i lliurament de premis, segui-

dament xocolatada per a tothom!

1r premi, al pessebre més original.

1r premi, al pessebre més tradicional.

1r premi, al pessebre més perfeccionista.

Tots els participants rebran una placa
commemorativa.

CURSET DE SARDANES PER A ADULTS

Curset orientat a les persones adultes,
amb l'objectiu d'iniciar als participants
en l'aprenentatge i repartiment de sar-
danes, combinant la història, la teoria i
la pràctica d'aquest ball, i ajudar en el
perfeccionament a aquells que ja esti-
guin iniciats.

Dies: Els dijous dies 2, 9, 16 i 23 de fe-
brer.

Lloc: Casino Cultural, Sala núm. 2.

Horari: de 9 a 11 de la nit.

Nombre de places: 15

Preu curset: 2.500 ptes.

Inscripcions: Ajuntament de Begur,
Elisabeth Arnau, tel. 62 40 20, de 8 a
14.30 hores.

CURSOS DE CATALÀ

El Servei Comarcal de Català del Baix
Empordà té previst fer un curs de català
de nivell S3 (45 h), que començarà el
mes de febrer si hi ha un nombre sifi-
cient d'alumnes inscrits. Aquest passat
mes d'octubre s'havia d'iniciar el mòdul
S2 (45 h), però no va ser possible perquè
no va haver-hi prou alumnes inscrits.

Informació i inscripcions:

Servei Comarcal de Català del Baix
Empordà

Pl. Major, 17, baixos. Tel. 64 23 10

17100 la Bisbal d'Empordà

O bé a l'Ajuntament de Begur.